

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De communi vitæ usu, ac de proprietate tollenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

2 Ad sint autem singulę initio diuinorum officiorum, congruenti sui ordinis uestitu indutę, in suis, ac proprijs locis & usque ad finem persistant: non prius inde discedentes, quęm prefecta, aut uite eius alia, discessus significationem fecerit; nisi necessitate aliud postulante, id eadem permiserit.

3 Soni, cantus, qui honesti, & spirituales non sint; colloquia etiam, risus, quicquid preterea indignum est domo Dei, & eius diuina maiestate, cum qua colloquimur in oratione; omnino amoueantur. Quę cumque autem contrā hęc, quę iussa sunt, aliquid fecerit, prefectę arbitrio pro modo culpę acriter puniatur.

4 Et quia mentis oratio tantō prestantior ea, quę solum ore exprimitur, quanto anima est excellentior corpore; pijs incredibile solatiū affert, & fructum; eosque quotidie nouis cumulat muneribus, in Deū quodam modo conuertens: ideō moniales, & uelate, & conuersę, preter horas Canonicas, aliasque orationes, quas ex officio habere debent, quotidie in chōrum uniuersę conuenientes, nisi necessariō impediuntur; saltem per horam mentalem orationem, adhibeant: semi hora uidelicet post matutinum: itemque post nonam, aut Completorium, sublatis ad Deum mentibus pijs, & salutaribus rebus contemplandis, presertim verō uitam, doctrinamque D. N. Iesu Christi, atque eius sancta misteria studiosē meditabuntur, passionem uidelicet, mortem, resurrectionem, ascensionem in cœlum, extremum aduentum ad iudicium, beatorum gloriam, & damnatorum supplicia; aliaque eiusmodi, quę ad Dei gloriam, & propriam, proximorumque salutē pertineant.

5 Diebus festis ut otium, à quo mala omnia oriuntur, euitetur; moniales tempus, quod sibi à diuinis officijs, & consuetis orationibus superfluerit, in sacra aliqua lectione consumant, quę ad Dei, & sui ipsius cognitionem eas ducat, uiamque monstret perfectionis, & eterne uitę; idque uel separatim, uel coniunctim faciant, cum huiusmodi lectio suauis, & fructuosa sit animarum oblectatio; uitia coerceat; ad uirtutes inflāmet; contrā autē inaniū librorū lectio mentes corrumpat.

6 Quod nē accidat, Superior, aut confessor omnes monasterij libros perspiciat, & recognoscat; singulas moniales in uirtute obedientię suos proferre cogens.

7 Moniales, libros cuiusuis generis apud se minimē retineant; nisi quos Episcopus, uel is, cui id curę dederit scripto approbat.

De Communi Vitę usu, ac de proprietate tollenda.

SM.

SUMMARIUM.

- 1 Moniales communiter uiuant. 3.
- 2 Omnia ad communem monasterij utilitatem conferant.
- 4 Proprietatis tollendæ causa, quod Confessariorum officium.
- 5 Vestes omnes communi in loco aseruandæ. 6.
- 7 Aegrotarum, ubi custodiendæ.
- 8 Moniales dona non capiant nisi consentiente Præfecta.
- 9 Neque nummos apud se retineant. 11.
- 10 Præfecta } Celas monialium quando uisitent.
Discrete }
- 11 Proprietaria inuenta, ut puniendæ.
- 12 Monialibus catellæ, speculum, suffimenta, unguenta prohibentur: vaseque fruticum, & florum uendendi causa: offulæ quoque ad donandum uendendumque confici vetantur.
- 13 Moniales elemosynam facere, donare, vendere, legareque non possunt.
- 14 Quando, & quibus eisdem aliquid donare liceat.
- 15 Ad benedictionem mensæ quando conueniant.
- 16 Mensæ benedictio à Præfecta vel Vicaria fienda.
- 17 Quo ordine discumbant: & quando à mensa discedant.
- 18 Lectio in mensa habenda.

Moniales uno loco dormiant singulæ in singulis lectis, & cellis. De Monast. Monial. nu. 22.
Celle die, noctuque apertæ sint; eæque à quibus uisitandæ post signum datum eundi cubitum. Ibidem.

IN omnibus monasterijs, quod ad cibum, potum somnum, vestitum cæterasque res attinet, omnes communiter uiuant; ut à sacro Tridentino Concilio decretum est: neque quidquam inter eas differat, aut alia alij præferatur, aut posthabetur, quemadmodum votum paupertatis postulat: tuum & meum atque omnis priuatarum possessio, & re, & verbo omnino tollatur, omnis etiam superuacaneus, & inanis rerum usus, neque vlla sit, quæ quidquam possideat, aut adhibeat, ut proprium; etiam si ad necessitatem concessum sit.

2 Omnes itaque monasterij prouentus, cuiuscumque generis sint, elemosynæ etiam, & quæstus ex laborib; liuelli præterea, legata, & bona

1. De Com. vitæ usu ac de prop. toll. Sess. 25. ca. 1. de reg. & Mon.

bona mobilia, & immobilia, quæ testamento relicta, & quæ donationis, vel alia quavis causa obtinuerint, à singulis monialibus ad communem monasterij vtilitatem conferatur.

Præfecta verò pro sua prudentia, & humanitate ex illis ipsis bonis eius necessitatij potissimum consulat, ad quam pertinerent, nisi obliaret paupertatis votum.

4. De Monialibus.

3 Curetur omninò, vt exquisita illa, ac religiosa communis vitæ ratio, atque vsus in monasterio studiosè introducatur; vtque spiritalis vitæ, sanctæque institutionis disciplinam, ac studia moniales lectentur diligenter.

1. Ibidem.

4 Vtque omnis proprietatis occasio tollatur de monasterijs, confessorum, ac præfectæ, voti paupertatis accuratius seruandi gratia, monialibus suadere studebunt; vt curent omnes vestes lineas, laneas, vel pelliceas, aut cuiusuis generis in communi loco asseruandas; duasque ex monialibus, quo tempore mutantur officia, ijs excutiendis, purgandis, & sarcindis præficiendis: quæ etiam fororibus in singulas hebdomadas pro tempore, & vt vsus feret, eas distribuant, nullaque vestes apud se habeat, præter eas, quæ ad quotidianum vsum sunt necessariae.

4. Ibidem.

6 In loco vestuario indumenta cuiusuis generis, vestesque omnes asseruentur.

Nec in cellulis, alioquò loco priuatim reponatur quicquam, custodiatur, quod eo ipso tempore necessarium non sit.

1. Ibidem.

7 Egrotarum verò vestes, contagionis nomine suspectæ, separatim custodiantur, aut apud illas ipsas relinquuntur.

8 Dona quæ singulis mittuntur, ad præfectam adferantur: nulla possit illa accipere, aut ad vsum adhibere, nisi sciente, & consentiente præfecta; quæ in id omninò incumbere debet, vt ex monasterio vitium proprietatis, tamquam multorum malorum causam, euellat; neque cuiquè permittat, vt pecuniam apud se habeat.

4. Ibidem.

9 Monialis nummos nè modicos quidem, apud se quouis nomine habeat, neque de præfectæ etiam consensu; nisi officij, quod gerit, ratio aliter postulat. Alioquin, vt proprietatis rea puniatur. Quam pœnam, & præfecta, quæ id vllò modo vllouè prætextu permiserit, & monialis item subeat, quæ rescuerit, nec præfectæ bidui spacio; aut si hæc in culpa sit, superiori quam primùm potuerit, non denunciari.

1. Ibidem.

10 Ter autem in singulos annos, Præfecta vnà cum Discretis, cellas, & supellectilem singularum monialium diligenter, inquirat; & sentetur, nè vlla quidquam habeat proprij, aut plus quam quantum ei ad suum vsum concessum fuerit.

Sess. 25. ca. 2. de reg. & M.

11 Quod si quæ proprij aliquid tenere deprehensa, aut conticta fuerit; ea biennio actiua, & passiuua voce priuata sit ex Tridentini Concilij

cilij decreto atque etiam iuxta suæ regulæ, & ordinis constitutiones puniatur, multoque magis, quæ ex communi, aut ex eo, quod alicuius vsui tributam sit, furtim sibi aliquid vindicauerit.

12 Si præterea speculum, catellus, ynguenta, aut suffimenta, & huiusmodi inanium rerum quidquam apud aliquam repertum fuerit; superior statim id è monasterio auferendum, & eam, apud quam inuentum fuerit, acriter puniendam curabit.

Fructuum, florumuè uasa in monasterijs nullo modo teneantur, eos. 4. De Monia. vel fructus, vel flores vendendi causa.

Moniales etiam nè offulas, aut cætera huiusmodi conficiant, donandi gratia, prohibemus; propter temporis iacturam, & sumptum, qui in eas impenditur. Quæ contra decretum aliud commiserit, vel permiserit, superioris arbitrato puniatur: maxime verò in præfectam animaduertatur.

Offulas, & alia huius generis non modo donandi, vt primo Concilio vetitum est; sed etiam vendendi causa, à moniale aut monasterio confici nè liceat. 4. Ibidem.

13 Monialis, siue velata, siue conuersa sit, eleemosynam dare, lagiri, aut vendere esculentas res, vestes, aut bona cuiusuis generis sint; etiã si ad vsum ei attributa sint, aut etiam legare omninò non possit. Quæ secus fecerit, uelut ei per mensem adimatur; ac ter se uerberibus ad disciplinam affligere cogatur. 1. De communi vitæ vsu, &c.

14 In quo tamen integrum sit præfectæ concedere facultatem; cui concedi debere iudicabit, aliquid deuotionis, ac religionis causa vel aliud exiguum elargiendi propinquis, aut benè merentibus.

15. 16 Ad sonitum minoris campanæ omnes conueniant ad benedictionem mensæ, quam præfecta, vel Vicaria, uel, ipsis absentibus, antiquior Discreta faciat.

17 Deinde loco, & ordine discumbentes non prius discedant, quàm Deo gratiæ actæ fuerint, quæ non obdierit, uno die obsonio priuetur: ac postremo loco in mensa sedere cogatur.

18 Mane, & uespero ad primam ac secundam mensam aliquis spiritualis liber, qui ad religionem incendat, quotidie legatur, omnibus discumbentibus, cum silentio, & attentione audientibus: ut unà cum corpore, mens etiam recreetur Vniuersæ Moniales. De Monasterio Monial. 22.

De Clausura, & quæ ad eam tuendam aliquaratione pertinent.